

عنوان مقاله:

نقش قربت در سقوط حدود در فقه مذاهب اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تقریبی مذاهب اسلامی، دوره 11، شماره 42 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سید فاضل رستمی - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه شافعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

خوبشاوندی (قربت)، به عنوان یکی از شاخصهای تاثیرگذار در بخش حدود، گاه سبب تشدید محاذات و در بسیاری از موارد، مانع از اجرای محاذات و سبب سقوط آن است. قصاص، قذف، لواط، سرقت و محاربه، آن بخش از جرایم و حدود هستند که قربت می‌تواند عامل سقوط آنها باشد. البته تاثیرگذاری قربت بر این حدود، مطلق نیست، بلکه گاهی برخی از فقهاء برای آن، وجود شرایطی را لازم می‌دانند. همچنین تاثیر قربت بر همه حدود و جرایم، به یک اندازه نیست؛ چه آنکه تاثیر آن بر مواردی همچون قصاص و لواط بسیار اندک است، به طوری که تنها قربت مسقط قصاص، ابوت (پدر و مادر بودن) و تنها قربتی که از اجرای حد لواط ممانعت می‌کند، زوجیت است، اما در مقابل، تاثیر آن بر سرقت در حالات متعددی متصور است.

کلمات کلیدی:

قربت، حدود، ابوت، سقوط، فقه مذاهب اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/862476>